

Lịch sử
Chủ đề: Mậu Thân 1968
Tác giả: Liên Thành

GỎI THẦY HOÀNG PHỦ NGỌC TƯỜNG

HỌC TRÒ MÔN VIỆT VĂN CỦA THẦY HOÀNG PHỦ NGỌC TƯỜNG TẠI TRƯỜNG QUỐC HỌC HUẾ

-PHÓ TRƯỞNG TY CẢNH SÁT ĐẶC BIỆT TY CẢNH SÁT QUỐC GIA THỪA THIÊN-HUẾ VIỆT NAM CỘNG HÒA 1966-1969

-CHỈ HUY TRƯỞNG BỘ CHỈ HUY CẢNH SÁT QUỐC GIA THỪA THIÊN-HUẾ VIỆT NAM CỘNG HÒA 1969-11/1974

GỎI: THẦY HOÀNG PHỦ NGỌC TƯỜNG
NGUYÊN GIÁO SƯ VIỆT VĂN TRƯỜNG QUỐC HỌC-HUẾ.
NGUYÊN TỔNG THƯ KÝ LỰC LƯỢNG LIÊN MINH DÂN TỘC
DÂN CHỦ HÒA BÌNH.
NGUYÊN CHÁNH ÁN TÒA ÁN NHÂN NHÂN VIỆT CỘNG TẾT
MẬU THÂN 1968

Thưa Thầy,

Tôi vừa đọc được bức thư trần trời của thầy viết vào ngày 1 tháng 2 năm 2018 với tựa đề: **“Lời cuối cho câu chuyện quá buồn.”**

Thưa thầy,

Câu chuyện quá buồn của thầy quả tình buồn thật, bởi lẽ một đời thầy đã ngu muội đi theo một đảng cướp gọi là đảng cướp cộng sản Việt Nam đã gây bao nhiêu oan khiên tội lỗi, bao nhiêu khổ đau cho toàn dân tộc Việt Nam trên 64 năm nay.

Mậu Thân 1968 chính thầy, tên tội đồ Hồ Chí Minh, và Bộ Chính Trị đảng cộng sản Việt Nam đã phạm vào hai tội ác tày trời của nhân loại đó là: Tội Ác Chiến Tranh và Tội Ác Diệt Chúng. Khi bọn chúng và thầy đã gây nên cuộc tắm máu đồng bào vô tội Huế với

tổng số 5327 thường dân vô tội Huế bị sát hại bằng cách chôn sống, hoặc dùng cuộc xéng đập vào đầu nạn nhân.

Đầu thư, thầy nói rằng: Năm nay thầy đã 81 tuổi, những gì thầy đã nói, đã làm rồi trời đất sẽ chứng nhận cho thầy để rồi chẳng mấy hồi nữa, thầy phải về trời và bằng tâm về cõi phật.

Trong bức thư gồm 2 trang của thầy gởi ra từ đầu đến cuối thầy đã chối bỏ là cuộc thảm sát 5327 thường dân vô tội Huế thầy không nhúng tay vào, thầy vô can vì thầy không có mặt ở Huế.

Thưa thầy tôi nghĩ rằng “**Lời cuối cho câu chuyện quá buồn**” của thầy không phải là lời cuối, và cũng không phải là câu chuyện quá buồn, mà là câu chuyện quá kinh khủng của một kẻ sát nhân đã nhúng tay vào máu, thảm sát 5327 thường dân vô tội tại Huế vào Tết Mậu Thân 1968. Bởi vì thầy đã có mặt tại Huế trong suốt 22 ngày tức 624 giờ mà thầy và đám Nguyễn Đắc Xuân, Hoàng Phủ Ngọc Phan, Nguyễn thị Đoàn Trinh, Hoàng Lanh, Tống Hoàng Nguyên, Bảy Lanh, Lê Tư Minh, Lê Chương, Trần Văn Quang tàn sát đồng bào Huế theo lệnh của tên Ác quỷ Hồ Chí Minh, và bộ chính trị đảng cướp Việt Nam trong một chiến dịch gọi là “Bạo lực cách mạng” hay “Bạo lực đỏ”. Vì dân Huế không hưởng ứng lời kêu gọi của ác quỷ Hồ Chí Minh và đảng cướp cộng sản Việt Nam “Tổng Nổi Dậy” tại Huế.

Thưa Thầy “Lời cuối câu chuyện buồn” không thể chấm dứt vào lời cuối được vì cho dù thầy có còn sống hay chết, thầy và đám sát nhân, ác quỷ, tội đồ dân tộc cũng phải ra trước vành móng ngựa của một tòa án Quốc tế để tạ lỗi trước vong linh của 5327 thường dân vô tội Huế đã bị thảm sát, và cũng phải đền tội ác theo luật pháp quốc tế hiện hành.

Thưa thầy,

Trong bức thư “**Lời cuối cho Câu Chuyện Quá buồn**” thầy có nói: “**Những kẻ luôn đem tôi ra làm mồi nhậu cho dã tâm của họ như ông Liên Thành và bè đảng của ông ta.**”

Thưa thầy, Tôi Liên Thành, Sĩ Quan Quân Lực Việt Nam Cộng Hòa Và Cảnh Sát Quốc Gia Việt Nam Cộng Hòa. Vào thời điểm 22 ngày máu lửa tại Huế tôi là phó trưởng Ty Cảnh Sát Đặc Biệt Ty Cảnh Sát Quốc Gia Thừa Thiên-Huế, và vì nhu cầu an ninh khi đó tôi được Trung tá Phan Văn Khoa Tỉnh Trưởng Tỉnh Thừa Thiên, Thị Trưởng Thị Xã Huế bổ nhiệm tôi kiêm nhiệm Quận Trưởng Quận III thị xã Huế. Trong suốt thời gian đó, lực lượng Cảnh Sát do tôi chỉ huy, phối hợp với Quân Lực Việt Nam Cộng Hòa và Đồng Minh [USMC Thủy Quân Lục Chiến Hoa Kỳ] phản công đẩy lui lực lượng cộng sản Chính quy, du kích và đám Việt gian cộng sản của thầy ra khỏi thành phố Huế. Và đúng

10 giờ sáng ngày 26/2/1968 lá Quốc Kỳ Việt Nam Cộng Hòa phát phối tung bay trên Kỳ Đài Ngọ Môn. Tôi là một chứng nhân và cũng là nạn nhân trong 26 ngày đó.

Sau đó, theo lệnh Bộ Tư Lệnh Cảnh Sát Quốc Gia Việt Nam Cộng Hòa, tôi, Liên Thành Trưởng Ty Cảnh Sát Quốc Gia Thừa Thiên-Huế người đứng đầu Ủy Ban Điều Tra vụ tàn sát 5327 thường dân Huế bị thảm sát trong đó có 204 đồng bào bị chôn sống tại Bãi Dâu, và 1200 người bị bắt đi mất tích.

Ủy Ban điều tra đã thu thập hàng trăm lời khai của thân nhân nạn nhân bị chôn sống tại Bãi Dâu qua quyết định của ông Chánh Án Hoàng Phủ Ngọc Tường của Tòa án Nhân Dân. Tòa án này được Lê Chương, Chính ủy mặt trận Trị Thiên cho lệnh Tổng Hoàng Nguyên, Bảy Lanh, Hoàng Kim Loan thành lập tại Bãi Dâu. Theo lời khai của Thành ủy viên Thành ủy Huế, Hoàng Kim Loan [bị lực lượng Cảnh Sát Quốc Gia Thừa Thiên-Huế bắt vào tháng 5/1972] thì chính hắn là người đề cử Tổng Thư Ký Lực Lượng Liên Minh Dân Tộc Dân Chủ Hòa Bình ông Hoàng Phủ Ngọc Tường ngồi vào ghế Chánh Án Tòa Án Nhân Dân tại Bãi Dâu.

Đây là một Ủy ban điều tra tội phạm tàn sát đồng bào vô tội Huế vào Tết Mậu Thân 1968, của Chính Phủ Việt Nam Cộng Hòa mà tôi là trưởng ban của ủy ban điều tra này, chứ không phải như thầy viết trong thư là:

“Những kẻ luôn đem tôi ra làm mối nhục cho dã tâm của họ như ông Liên Thành và bè đảng của ông ta.”

Cho đến ngày giờ này của tháng 2 năm 2018, thầy vẫn là tội đồ của dân tộc vẫn là kẻ phạm tội ác chiến tranh và tội ác Chiến Tranh và Tội Ác Diệt Chủng.

Cho dù thầy còn, hay mất dưới 18 tầng địa ngục [chứ không phải như thầy nói thầy sẽ về cõi Phật, không được đâu thầy], thân nhân, và vong linh của trên 5327 thường dân vô tội Huế và 1200 người bị mất tích sẽ cùng với tôi đưa thầy và bè đảng cướp của thầy ra toàn án Quốc tế về hai tội trạng trên để trả lại Công Bằng và Công Lý cho Nạn Nhân Vô Tội bị thầy và bè đảng của thầy giết chết trong Mậu Thân Tại Huế.

Cô Hoàng Dạ Thi

Thưa Thầy,

Cô **Hoàng Dạ Thi** hiện đang sống yên vui tại thành Phố Huntington Beach, Orange County, Nam Calif. USA. Gần khu Little Saigon. Thủ Đô của Người Việt Tỵ Nạn chúng tôi.

Mặc dầu chúng tôi biết rõ Cha của cô ta là ai, nhưng chúng tôi, những người Việt Quốc Gia tỵ nạn đảng cướp cộng sản Việt Nam, chúng tôi đối xử với cô trong tình thương mến của những người Việt Nam đồng hương sống xa quê hương. Xin Thầy yên tâm.

Chúng tôi là những người Việt Quốc Gia sống trong đạo đức, nhân nghĩa không như những lời thầy đã trả lời qua cuộc phỏng vấn với Ông Burchett trong bộ phim Vietnam Television rằng: ***“Lý do thứ hai, những ngày cuối cùng khi chúng tôi rút ra thì có nhiều người đã tham gia cách mạng. Những người này theo lực lượng cách mạng vào rừng sâu sau cuộc tấn công Tết Mậu Thân và khi đó kẻ thù trở vào thành phố, chúng đã giết những người thân của những gia đình này, rồi đem chôn trong các hầm tập thể”***.

Tôi và mọi người thật không ngờ thầy đã tráo trở, nói láo mà không biết hổ thẹn với lương tâm của mình.

Đạo đức tối thiểu của một nhà giáo ở đâu hỡi thầy?

Thư cũng đã dài. Xin chào Thầy

Liên Thành

Cell Phone: 626-257-1057

Email: ubttadcsvn@gmail.com

Xin Đồng bào trong nước và hải ngoại đọc kỹ những lời phát biểu của Hoàng Phủ Ngọc Tường dưới đây qua các buổi phỏng vấn của ký giả, báo, đài, quốc tế, để minh xét Hoàng phủ Ngọc Tường có mặt trong 22 ngày thăm sát tại Huế, Mậu Thân 1968 hay không.

CUỘC PHỎNG VẤN CỦA PHÓNG VIÊN THỤY KHÊ ĐÀI RFI VỚI HOÀNG PHỦ NGỌC TƯỜNG VÀO THÁNG 7/1997 TẠI PHÁP

Nhân dịp Hoàng Phủ Ngọc Tường được sang Pháp vào tháng 7/1997, phóng Viên Thụy Khê đài RFI (Radio France International) đã dành cho Hoàng Phủ Ngọc Tường một cơ hội để trình bày quan điểm liên quan đến Tết Mậu Thân và nhất là để biện minh cho việc Hoàng Phủ Ngọc Tường đã không có mặt tại Huế, đồng thời ông Tường cho hay những người tố cáo ông là một tên đồ tể Mậu Thân ở Huế thì đó là một sự bịa đặt mang ý định vu khống hoàn toàn.

“Sự thật là tôi đã từ già Huế lên rừng tham gia kháng chiến vào mùa hè năm 1966 và chỉ trở lại Huế sau ngày 26 tháng 3 năm 1975. Như thế nghĩa là trong thời điểm Mậu Thân 1968, tôi không có mặt ở Huế”.

Sự thật thì thế nào?

Từ phát biểu trên của ông, cho tôi được phép hỏi, vậy thì việc ông ngồi ghế chánh án xử 204 tại trường Gia Hội, trong đó có những học trò của mình, những bà quả phụ, những em cô nhi mang tội làm sở Mỹ tại căn cứ Mỹ Phú Bài là làm cho CIA, rồi bản án được thi hành ngay lập tức bằng cách chôn sống ngay trong sân trường.

Chính miệng ông đã xác nhận rằng ông có mặt tại Huế Tết Mậu Thân, thời điểm ông xác nhận điều này là vào năm 1982, thời điểm mà bọn Việt Cộng nằm vùng hã còn hãnh diện với những thành tích cách mạng đấu tranh giai cấp giết người.

Và đây nữa lời của Hoàng Phủ Ngọc Tường năm 1982:

“Tôi đã đi trên những cái đường hầm, mà ban đêm tôi tưởng là bùn thì tôi mở ra, bầm đèn lên, thì thấy toàn là máu lầy lội như vậy. Và đó là cả khu phố bị bom Mỹ đã giết thì cái số đó nhất là trong những ngày cuối cùng thì chúng tôi rút ra và nó đã thâu lại và đem đi chôn...”

Tuy nhiên, khi được Thụy Khê hỏi về những lời Hoàng Phủ Ngọc Tường tuyên bố trên đài truyền hình Mỹ, Hoàng phủ Ngọc Tường chối thế này:

“Hồi đó ông Burchett và đoàn làm phim lịch sử truyền hình tới Huế, chọn tôi để chất vấn về chuyện tang tóc ở đây. Lâu rồi trả lời ứng khẩu thôi. Tôi không nhớ thật cụ thể những điều tôi đã nói và càng không có dịp xem lại chuyện phim như nó được chiếu ở ngoại quốc.”

(Trích Thụy Khuê, “Nói chuyện với Hoàng Phủ Ngọc Tường về biến cố Mậu Thân ở Huế” RFI ngày 12/7/1997).

Xin hỏi, quý vị có thể chấp nhận lời biện hộ này của tên đồ tể hay không?

Những chuyện bao che, dối trá của Hoàng Phủ Ngọc Tường và đồng bọn trở thành sự tro trên đáng xấu hổ khi chúng ta cùng nhau nghe lại cuộc phỏng vấn Hoàng Phủ Ngọc Tường trong bộ phim tài liệu 13 tập nhan đề: “Vietnam: Television History”.

Trong bộ phim này, Hoàng Phủ Ngọc Tường xuất hiện như một tên đao phủ sắt máu, ngôn ngữ hận thù, thái độ của một người cộng sản chính hiệu, hơn cả người cộng sản có thể đảng.

Hoàng Phủ Ngọc Tường kể rằng chính anh ta chứng kiến cảnh dội bom của Mỹ vào một bệnh viện gần chợ Đông Ba làm chết và bị thương 200 người mà đêm tối anh ta dẫm lên đám đất bùn hòa lẫn máu người chết.

“Hoàng Phủ Ngọc Tường đương nhiên xác nhận ông có mặt ở Huế. Ông ta đã lộ nguyên hình.”

Cuộc Phỏng vấn của Ông Burchett với Hoàng Phủ Ngọc Tường vào 1982 tại Huế:

Hỏi: - Ông có thể mô tả biến cố nổi dậy ở Huế, đặc biệt liên quan đến vụ thảm sát. Ở đây xin đề nghị ông trả lời cho biết những gì xảy ra ở Huế. Có những vụ trả thù, đàn áp?

Hoàng Phủ Ngọc Tường: “- Ông muốn nói đến vụ thảm sát Mậu Thân ở Huế? Đó là một chiến công vĩ đại của nhân dân Huế, nhưng nhân dân Huế đã phải trả một giá đắt cho chiến thắng này. Đó là sự trả thù chưa từng thấy của Mỹ và Ngụy sau đó. Vì thế nhân dân Huế phải trả giá đắt nhất so với các thành phố khác của chúng tôi. Cũng chỉ vì ở đây người Mỹ đã chịu sự tổn thất nặng nề về sinh mạng, về vật chất và chính trị tại Huế.

Sự trả đũa vô cùng khùng khiếp. Nhưng tôi nghĩ rằng chúng tôi đã từng sống qua các thời kỳ chiến đấu chống lại Pháp, và thời chiến tranh chống lại người Mỹ. Tôi nghĩ rằng bọn chủ nghĩa thực dân mới thì khôn hơn bọn thuộc địa cũ. Bọn thuộc địa cũ thì

chơi franc jeu hơn là thực dân mới. Nói khác, bọn chủ nghĩa thực dân mới thường tàn bạo hơn thực dân cũ. Và điều đó là chắc chắn đúng như vậy trong suốt cuộc tổng công kích Mậu Thân vừa qua.

Bởi vì tội ác do Mỹ tạo ra được toàn thể thế giới quan tâm, chúng chuyển tất cả tội ác của chúng và đổ lỗi cho những người làm cách mạng chống lại nhân dân của họ. Tôi ám chỉ chúng đã dùng vụ thảm sát như một bửu bối đặc biệt để bôi nhọ cách mạng Việt Nam trong cuộc hòa đàm Paris.

Đây là điều tôi muốn nêu rõ vì tôi biết như là một nhân chứng. Tôi sẽ nói cho ông mọi sự một cách khách quan nhất.

- Thứ nhất riêng những người bị giết, có nhiều người đã bị giết chắc chắn là do chúng tôi phải thi hành bản án tử hình. Bởi khi chúng tôi đến nhà họ, họ đã bắn đến cùng vào những chiến sĩ của chúng tôi, làm bị thương khi chúng tôi kêu gọi họ đầu hàng. Vì thế những người này đã bị chúng tôi bắn chết tại chỗ. Trong đám những người này có tên Phó Tỉnh Trưởng lúc đó hẳn đang sống tại Huế.”

Ghi chú của tác giả:

Hoàng Phủ Ngọc Tường nói: “đồng bào Huế bị thảm sát trong Mậu Thân là sự trả thù chưa từng thấy của Mỹ và Ngụy.”

Sự thật thì như thế này: Đồng bào Huế đã bị thảm sát là sự trả thù chưa từng thấy của bọn cộng sản và bọn nằm vùng. Tại sao ư? Tại vì dân chúng không hưởng ứng cuộc tổng nổi dậy nên các ông căm thù mà giết họ, vì dân chúng Huế sợ bầy quỷ đỏ các ông, các ông đi đến đâu thì dân chúng bỏ chạy đến đó. Họ chạy vắt chân lên cỏ, họ chạy dưới làn mưa đạn, càng có mưa đạn thì họ càng tràn ra ngoài đường để chạy, vì họ biết rằng đó chính là lúc các ông phải núp trốn, họ bỏ lại tất cả nhà cửa, của cải quý giá, chỉ để thoát thân. Mà họ chạy đi đâu? Họ chạy đi tìm vòng tay che chở của người lính VNCH, người lính Mỹ. Từng đoàn người tỵ nạn kéo nhau chạy, khi họ thấy được bóng dáng người lính VNCH, thì, nói theo giọng người Huế thường nói, “họ mừng còn hơn cha chết sống lại” hay là “mừng hơn mạ đi chợ về”. Xin nghe một vài câu nói và cử chỉ của dân Huế đối với người lính Việt Nam Cộng Hòa:

Tại Quận I vào sáng mừng 2 Tết:

“Chạy mau đi bà con ơi! Răng Việt Cộng nhiều rứa! Chạy mau đi, chạy về hướng nó, có lính của Sư Đoàn I, có ôn Tướng Trưởng ở đó”.

Tại vùng Đập Đá, Vĩ Dạ, Gia Hội, Tiểu Đoàn 21 và 39 Biệt Động Quân đổ quân tái chiếm vùng Gia Hội, Quận II. Họ từ Đập Đá ngang qua thôn Vĩ Dạ, vượt sông Hương qua Cồn Hén, qua Gia Hội. Đồng bào các vùng đó bất chấp hiểm nguy bất chấp súng đạn của Cộng Quân họ tuôn ra đường la lớn:

“Lính mình bà con ơi! lính Biệt Động Quân bà con ơi! Sống rồi bà con ơi!”

Dân chúng nhào ra ôm lấy người lính Biệt Động Quân, họ vui mừng xúc động đến chảy nước mắt:

“Răng mà đến chậm rứa, tội Việt Cộng giết dân mình nhiều quá”.

Đồng bào dúi vào tay những người lính Biệt Động Quân những đòn bánh tét, những gói mít nhỏ, và dạn dò:

“Tụi hần đông lắm, mấy en cẩn thận nghe”.

Hoàng Phủ Ngọc Tường, tôi tin rằng ông biết thừa biết đây là sự thật, và mong rằng giờ đây ông phải thấy thẹn với chính ông và người dân Huế, xin ông đừng nói láo nữa, không ai tin ông đâu.

Riêng về chuyện ông Phó Tỉnh Thừa Thiên bị lực lượng Hoàng Phủ Ngọc Tường thi hành bản án tử hình vì khi bọn cộng sản đến nhà họ, họ đã bắn đến viên đạn cuối cùng làm cho người của ông bị thương nên các ông phải thi hành bản án tử hình là bắn chết họ tại chỗ. Sự thật ra sao?

Hoàng Phủ Ngọc Tường, người mà ông nói là tên Phó Tỉnh Trưởng bị các ông xử tử tại nhà, người đó không phải là Phó Tỉnh Trưởng, mà là ông Trần Đình Thương, Phó Thị Trưởng Thị xã Huế. Ông ta không có súng lấy gì mà chống cự và bắn chết đồng chí của ông?

Sự thật là: tư thất của ông Phó Thị Trưởng Thị xã Huế ở ngay ngã ba Nguyễn Huệ- Nguyễn Hoàng, trước nhà ông ta là vườn hoa Bến Ngự. Sáng mùng 2 Tết Mậu Thân, súng nổ tứ bề ở vùng Bến Ngự, Ông Phó Trần Đình Thương vì không nắm vững tình hình bên ngoài, cỡi xe Honda phóng chạy ra khỏi nhà có lẽ để chạy về Tòa Hành Chánh Tỉnh, hoặc định chạy trốn một nơi nào đó.

Xe vừa ra khỏi cổng thì bị hàng loạt đạn AK của bọn Hoàng Phủ Ngọc Tường, Nguyễn thị Đoan Trinh bắn vào người. Cả xe và người ông Trần Đình Thương văng qua bên kia đường nơi vườn hoa Bến Ngự. Ông Phó Thương nằm gục chết trên chiếc

xe Honda. Hơn 15 ngày sau, khi tình hình khu vực quân III tạm ổn, gia đình của ông ta mới đem được thi hài của ông ta vào nhà, khi đó thi thể đã sinh thối.

Đó là sự thật, rất nhiều người sống ở vùng Bến Ngự đã thấy ông Phó Trần Đình Thương nằm gục chết trên chiếc xe Honda, lưng mang nhiều vết đạn, xác bị bỏ hoang nhiều ngày nên đã sinh thối.

Hãy nghe Hoàng Phủ Ngọc Tường nói:

“Trong một ít trường hợp một số bị giết vì đã từng tra tấn các cư dân gây cho toàn thể gia đình bị tù tội và đày ra Côn Đảo. Chính nhân dân căm thù quá lâu, họ bị tra tấn gia đình họ phải trả thù. Vì thế khi cách mạng bùng lên và lấy lại được thế kẻ mạnh, nhân dân bùng lên và đi lục soát tìm cho ra những tên bạo ngược này để trừ khử chúng như trừ khử những con rắn độc, mà nếu như để chúng sống sót, chúng sẽ tiếp tục gây ra tội ác hơn nữa trong chiến tranh.”

Hình ảnh Cách Mạng giết rắn độc

“trừ khử chúng như trừ những con rắn độc, mà nếu như để chúng sống sót, chúng sẽ tiếp tục gây ra tội ác hơn nữa trong chiến tranh”. Lời Hoàng Phủ Ngọc Tường.

“Mặc dầu chính sách của chúng tôi nhằm cải tạo và không bao giờ giết bất cứ ai đã đầu hàng chúng tôi, song khi dân trong thành phố đã nắm công lý trong tay của chính họ, thì các cấp lãnh đạo cách mạng của chúng tôi không còn có thể kiểm soát dân chúng trong suốt thời kỳ đang diễn ra, nhưng tôi phải nói cho ông biết rằng, mỗi một tên bị giết, thì chúng đã giết ít nhất mười người khác trong các gia đình bị nạn.”

“Chúng giết mười người bây giờ giết một người bọn chúng, cái giá đó là rất nhẹ. Giết một người là công bằng. Nợ máu đó, căm thù và thi hành bản án như vậy là rất nhẹ và công bằng”.

Ghi chú của tác giả:

Hoàng Phủ Ngọc Tường độc ác, tàn bạo có thua gì tên lãnh tụ Pol Pot của Khmer đỏ?

5327 thường dân Huế bị giết chết, và 1200 người bị mất tích là những kẻ đã từng tra tấn, gây cho toàn thể gia đình dám Việt Cộng nằm vùng bị tù tội và đày ra Côn Đảo sao?

Hai trăm lẻ bốn người bị ông tòa Hoàng Phủ Ngọc Tường chánh án Tòa Án Nhân Dân tại trường học Gia Hội ban cho bản án chôn sống chẳng lẽ họ là những kẻ đã từng tra tấn dân chúng gây cho dân chúng bị tù tội và đày ra Côn Đảo sao?

Thực chất 204 sinh mạng này là ai? Họ là những người đàn bà, những góa phụ, những trẻ nhỏ đi quét dọn nhà cửa, giặt áo quần cho lính Mỹ tại căn cứ Phú Bài, ông tòa Hoàng Phủ Ngọc Tường kết tội cho họ là tay sai cho đế quốc Mỹ xâm lược, làm cho tình báo CIA.

Và vì vậy, theo Hoàng Phủ Ngọc Tường, những người này phải bị trừ khử như trừ khử những con rắn độc, nếu như để chúng sống sót chúng sẽ còn gây tội ác nhiều hơn nữa trong chiến tranh?

Hoàng phủ Ngọc Tường nhấn mạnh với với ký giả Burchett rằng những người đó mỗi người đã giết ít nhất là 10 người của cách mạng, bây giờ giết lại chỉ có một người như vậy là quá nhẹ quá cộng bằng.

1. Giáo sư Lê Văn Thi và phụ thân của ông ta bị chôn sống trên vùng xã Thủy Xuân. Giáo sư Thi là đồng nghiệp của Hoàng phủ Ngọc Tường tại trường Quốc Học. Sau này ông du học đậu tiến sĩ về nguyên tử lực. Về nước, ông phục vụ tại lò điện nguyên tử Đà Lạt. Mậu Thân ông ra Huế thăm nhà tại Cầu Lòn thuộc xã Thủy Xuân, quận Hương Thủy. Đám Vũ Trang Thanh Niên của Nguyễn Đắc Xuân bắt ông tại nhà và dẫn đi, cụ thân sinh của giáo sư Thi chạy theo năn nỉ cũng bị chúng bắt dẫn đi luôn, và sau đó cả hai cha con đều bị chôn sống.

Xin hỏi Hoàng Phủ Ngọc Tường, giáo sư Thi và thân phụ đã giết tên “cách mạng” nào chưa?

2. Linh mục Bửu Đồng, linh mục Hoàng Ngọc Bang 73 tuổi, sư huynh Agribert, sư huynh Sylvestre, ba sư huynh dòng Thánh Tâm là thầy Bá Long, thầy Mai Thịnh, thầy Hermand, ba linh mục người Pháp là Cha Guy, Cha Urbain, cha Cresssonnier.

Xin hỏi Hoàng Phủ Ngọc Tường, các vị này đã giết tên nằm vùng nào chưa?

3. Ba bác sĩ người Đức và bà vợ của một trong 3 bác sĩ đó.

Xin hỏi Hoàng Phủ Ngọc Tường và đảng cộng sản, 4 người này đã giết tên Việt Cộng nào chưa?

4. Ba anh và một người bạn của bà Thái Hòa là Sinh viên Đại Học Huế và ông nội của 3 người đó,

5. Chủ tịch Tổng Hội Sinh Viên Sài Gòn Lê Hữu Bôi,

6. Thượng nghị sĩ Trần Điền,

7. Ông Võ Thành Minh,

Và nhiều... ngàn người bị chôn sống nữa, những người này đã giết tên Việt Cộng nào chưa?

“Hoàng Phủ Ngọc Tường nói về tàn sát Mậu Thân “sự căm thù và sự thi hành bản án như vậy là nhẹ, mà nếu như để chúng sống sót, chúng sẽ tiếp tục gây ra tội ác hơn nữa trong chiến tranh.”

Sau Mậu Thân số người bị giết chết là 5327 người, và 1200 người bị mất tích, và hoàn toàn không có một ai bị cộng quân bắt trong Mậu Thân được trả về. Hơn nữa các cơ quan tình báo của VNCH cũng như đồng minh cũng không ghi nhận có một trại tù cải tạo nào của cộng sản trong vùng rừng núi tỉnh Thừa Thiên.

Hãy nghe một sự thật: có 428 người bị bắt trong đó có 300 thanh niên tự vệ làng Phú Cam, số người này đã bị giam tại Chùa Từ Đàm, bị thẩm vấn, tra tấn đánh đập, và sau đó tất cả bị giải lên rừng. Và gần 1 năm sau họ được trả về, điều này tôi xác nhận Hoàng phủ Ngọc Tường nói đúng. Nhưng... Họ được trả về với gia đình là những bộ xương tay, xương chân, xương sọ người mà lực lượng hành quân của Quân Lực VNCH và Hoa Kỳ đã phát hiện được. Khi trở về với gia đình, họ chỉ còn là 428 bộ xương được thu nhặt nằm rải rác dọc Khe Đá Mài.

Thời gian sau Mậu Thân cộng quân bị thiệt hại quá nặng, quân số hầu như chỉ còn 10% trước khi tấn công Huế, khi rút lui không còn lương thực chết đói dọc đường, lại bị Sư Đoàn Không Kỵ Hoa Kỳ chặn đánh tả tơi, phải trốn chạy tuốt tận biên giới Lào thì hỏi làm gì còn có thể thiết lập trại tù cải tạo trên rừng?

Hoàng Phủ Ngọc Tường quả thật nói láo từ đầu đến cuối.

Hãy nghe hẳn nói tiếp: “Phần lớn sự chết chóc đã xảy ra. Một khối lớn những xác chết đó là ai? Chính nhân dân bị bọn Mỹ làm chết không biết bao nhiêu trong đợt phản kích này. Những người này bị giết và được chôn trong thành phố rồi sau đó được khai quật bởi Mỹ và quay phim truyền truyền cho Mỹ”.

“Chẳng hạn, nó bỏ bom rơi vào một bệnh viện nhỏ, gần chợ Đông Ba, nó thả bom làm 200 người vừa chết vừa bị thương. Tôi đi trên con đường hẻm vào ban đêm, và tôi tưởng rằng tôi đang dẫm trên đồng bùn. Thế mà khi tôi bật cái đèn pin lên, máu khắp mọi nơi.

Cả một khu vực bị bỏ bom bởi bom đạn Mỹ tàn phá. Và thế rồi, những ngày cuối cùng khi chúng tôi triệt thoái ra khỏi thành phố, kẻ thù của chúng tôi đã thâu lại và đem đi chôn”.

“Lý do thứ hai, những ngày cuối cùng khi chúng tôi rút ra thì có nhiều người đã tham gia cách mạng. Những người này theo lực lượng cách mạng vào rừng sâu sau cuộc tấn công Tết Mậu Thân và khi đó kẻ thù trở vào thành phố, chúng đã giết những người thân của những gia đình này, rồi đem chôn trong các hầm tập thể. Cộng thêm những tù nhân đi theo chúng tôi vào rừng bị giết hại bởi máy bay Mỹ”.

Càng nghe những lời nói của hắn, dân Huế càng kinh tởm về tư cách hèn mạt, ăn nói láo lùng của tên sát nhân Hoàng Phủ Ngọc Tường.

Xin hỏi Hoàng Phủ Ngọc Tường, khi đám tàn quân của cộng sản tháo chạy ra khỏi thành phố, đám tay chân bộ hạ nằm vùng chạy theo lên núi, trong đám đó có những kẻ chủ chốt vụ tàn sát đồng bào Huế như:

Lê Văn Hảo, Tôn Thất Dương Tiềm, Lê Hữu Dũng, Nguyễn Thúc Tuân, Nguyễn Đóa, Phạm Thị Xuân Quế, Nguyễn Thị Đoan Trinh, Nguyễn Hữu Vấn, Hoàng Phủ Ngọc Phan, Ngọc Tường và... cả hàng trăm kẻ sát nhân nữa, theo cộng quân chạy lên rừng, thử hỏi thân nhân của những kẻ đó có ai sau Mậu Thân đã bị chính quyền VNCH giết hại rồi đem chôn tập thể hay không? Xin đưa bằng chứng?

Ông phải biết rằng, miền Nam Việt Nam, Việt Nam Cộng Hòa là một quốc gia pháp trị, luật pháp phân minh và rõ ràng, không một ai phạm tội bắt người trái phép, giết người, mà không bị luật pháp chế tài ngay lập tức. Xin đưa một ví dụ:

Luật Pháp VNCH quy định: Quyền hạn của Trưởng Ty Cảnh Sát chỉ có quyền giữ một can phạm, tình nghi, tối đa là 24 giờ. Sau 24 giờ nếu không xin lệnh Tòa án, lệnh ông Biện Lý, Ông Biện Lý có quyền tổng giam Trưởng ty Cảnh sát ngay lập tức vì tội bắt người trái phép.

Trong bộ hình luật của VNCH không có một chữ nào quy định rằng những ai có liên hệ ruột thịt, máu mủ, với những tên cộng sản đều phải bị bắt, phải bị giết.

Xin hỏi Hoàng Phủ Ngọc Tường Sau Mậu Thân gia đình ông, cha mẹ anh em ông có ai bị chúng tôi bắt, giết rồi đem chôn tập thể không? Hoặc bất kỳ thân nhân của những người tôi vừa nêu tên ở trên có gia đình nào bị hại như ông đã nói với ký giả Burchett?

Tôi xin tác giả bức điện thư cho phép tôi được trích bức thư này như một phần góp vào sự thật “Hoàng Phủ Ngọc Tường đã chối rằng không có mặt tại Huế trong Mậu Thân 1968”.

Xin cảm tạ. Nội dung bức điện thư như sau:

Các bạn thân mến,

ACE (Anh chị em) Y khoa Huế ở những năm 1, 2, 3 đều có biết Hoàng Phủ Ngọc Phan (mà LM Cao văn Luận gọi là Ngọc Phần, cha muốn tránh chữ Phần), Phan em ruột của Tường. Hai anh em Tường, Phan đều thù người quốc gia qua câu thơ của Phan viết ngay sau bìa vở của chị Tinh Châu:

*Cha con giặc giết đã lâu
Con càng khôn lớn càng căm máu thù.*

Tôi mượn vở của chị Tinh Châu mà phát hiện ra.

Phan thường đi La Chữ để liên lạc với Việt Cộng vào gần cuối năm 1964. Từ đó tôi không dám nói chuyện hoặc lui tới nhà của Phan mượn vở của nhau.

Về chuyện Hoàng Phủ Ngọc Tường, tôi biết được ít nhiều. Hẳn là giáo sư lại đem lòng yêu học trò là em vợ của tôi. Trước khi hấn trốn vào bưng hấn đã đến nhà vợ tôi, nhắn em vợ tôi là đừng có làm sở Mỹ hoặc lấy người Mỹ.

Tết Mậu Thân 1968 cả hai anh em Phan-Tường mang súng đến nhà tôi ở Ngự Viên (Sau đổi thành Nguyễn Du) vào gặp Ba tôi.

Trước đó khi còn học chung Y Khoa 2, thỉnh thoảng Phan đến nhà tôi để mượn vở, Ba tôi xem như con cháu, thế mà lần này Ba tôi sợ Phan-Tường như sợ tử thần. Phan nói:

- Bác, Thăng Định mô rồi, nói hấn ra giúp băng bó cho nhân dân.

Ba tôi nói là tôi đã ở nhà vợ trong Thành Nội.

Phan nói:

- Định lấy vợ rồi à?

Phan vừa nói vừa nhìn khắp nhà, làm ba tôi gần đứng tim, vì anh tôi đang ở trên trần nhà.

Tường nói dối là đã không về Huế, vào dịp Tết Mậu Thân. Thật tiếc rằng không có bức ảnh hẳn đứng trong sân nhà Ba tôi.

Về sau 1975 Tường còn đến nhà vợ tôi, khi biết em vợ tôi đã lấy chồng ở Sài Gòn, hẳn tu ngiủ hỏi về tôi. Vợ tôi nói tôi đi “học tập”. Hẳn giọng hách dịch. Phải học tập mới sáng suốt đường lối chớ.

Đúng là giọng điệu Việt Cộng.

Còn chị Phạm Thị Xuân Quế. Tôi về Huế thăm các con cháu tôi lúc chúng còn ở lại Việt Nam, tôi gặp chị Xuân Quế 2 lần, nhưng chị ấy cúi mặt. Việt Cộng mà cũng biết thẹn! Thẹn vì đồng chí của chị nhốt tù tôi đến 10 năm ròng mà lại còn tra tấn tôi đến liệt cả hai tay. Chắc là Tôn Thất Kỳ đã kể lại. Tôn Thất Kỳ có đến thăm tôi ở Bệnh viện Huế khi tôi được đưa từ trại tù Bình Điền về Huế vì tôi bị tắc ruột.

Kể lại cùng các bạn nghe cho biết

Merry Christmas

Thân mến,

Định.

Bao nhiêu nhân chứng đã cả quyết rằng Hoàng Phủ Ngọc Tường có mặt tại tết Mậu Thân Huế? Nhưng tất cả cũng không giá trị bằng một nhân chứng đặc biệt, đó là chính là Hoàng Phủ Ngọc Tường. Chính miệng Hoàng Phủ Ngọc Tường đã nói ra rằng hẳn đã có mặt tại Huế tết Mậu Thân với ông Burchett trong bộ Phim Lịch sử gồm 13 tập mà Ông Burchett đã thực hiện và phỏng vấn Hoàng Phủ Ngọc Tường, và đã chiếu khắp cùng Hoa kỳ và thế giới. Bộ phim 13 tập này có tên là: Viet Nam: A Television History.

Xin quý vị hãy lắng nghe lời Hoàng Phủ Ngọc Tường nói trong trích đoạn dưới đây:

“Thí dụ là như ở một bệnh viện nhỏ ở bên phố Đông Ba thì nó đã thả 1 trái bom và đúng 200 người vừa chết vừa bị thương ở tại chỗ đó. Tôi đã đi trên những cái đường hẻm mà ban đêm, tôi tưởng là bùn thì tôi mở ra, bấm đèn lên, thì thấy toàn là máu lây lội như vậy. Và đó là cả khu phố bị bom Mỹ đã giết, thì cái số đó nhất là trong những ngày cuối cùng thì chúng tôi rút ra và nó đã thâu lại và đem đi chôn...”

Ai đã đi trên những con đường hẻm ban đêm tết Mậu Thân? Ai nói ra lời đó?

Hoàng Phủ Ngọc Tường! Năm mươi năm trôi qua từ sau Mậu Thân 1968 cho đến nay, bao nhiêu đau thương, bao nhiêu u uẩn, xót xa trong lòng thân nhân của 5327 thường dân bị thảm sát và 1200 người bị mất tích do chính ông và các đồng chí Bác Đảng của ông là thủ phạm, mọi người đều biết điều đó, nhưng ông đã chối tội, đã nói láo trước công luận là ông không có hiện diện tại Huế, không nhúng tay vào vụ thảm sát sát đó, và ông còn ngược ngạo rằng vụ thảm sát đó là do Mỹ Ngụy gây ra rồi âm mưu đổ cho “cách mạng”. Giờ đây sự dối trá của ông đã trở thành bỉ ổi, trơ trẽn và đáng xấu hổ, đáng khinh bỉ, vì chính ông đã xác nhận:

1. Ông có mặt tại Huế, ông đi trên con đường hầm vào ban đêm và ông tưởng rằng ông đang dẫm chân trên đồng bùn. Thế mà khi ông bấm đèn lên thì thấy máu lầy lội khắp mọi nơi, máu này là do bom Mỹ giết cả khu phố Đông Ba (?!).

2. Thân nhân của 204 nạn nhân bị ông xử tội chết với giấy trắng mực đen đã khai với ủy ban điều tra đặc biệt của Bộ Chỉ Huy Cảnh Sát Quốc Gia Thừa Thiên-Huế, tất đều xác nhận ông là chánh án tòa án nhân dân tại Bãi Dâu và quyết định xử tội chết cho thân nhân họ là ông, là Hoàng Phủ Ngọc Tường.

3. Email của ông Định Sinh Viên Y khoa Huế bạn của Hoàng Phủ Ngọc Phan xác nhận rằng:

Hoàng Phủ Ngọc Tường và Hoàng Phủ Ngọc Phan trong Tết Mậu Thân 1968, có đến nhà của ông Định tại Ngự Viên sau đổi thành đường Nguyễn Du thuộc Quận II Thị xã Huế để tìm gặp Ông Định [Xin xem phần trên]

Quá đủ để kết luận rằng chính ông có mặt Tại Huế trong suốt 22 ngày đau thương chết chóc của đồng bào Huế cũng như chính ông và đồng bọn đã là những tên đồ tể say máu người qua các sự kiện như ông tặng bản án tử hình “tên phó tỉnh trưởng”, những giải thích biện hộ rằng thay vì giết đủ 10 người theo luật công bằng thì các ông chỉ giết lại có 1, như vậy là quá nhẹ quá khoan hồng, v.v.

Hoàng Phủ Ngọc Tường, ông nói rằng Ông Burchett nói “công lý chẳng bao giờ được thi hành”. Không! Không phải như vậy. Ông sẽ thấy trong tương lai cận kề, rất gần “sự thật và công lý phải được thi hành” để rửa sạch oan khiên cho 5327 thường dân Huế bị chính ông và đồng bọn giết chết, và 1200 người mất tích. Bởi vì chính tôi và thân nhân của các nạn nhân Mậu Thân Huế đã nộp hồ sơ truy tố ông và các đồng chí của ông cũng như đảng Cộng Sản Việt Nam ra tòa án quốc tế về tội ác chiến tranh và tội ác diệt chủng.

Liên Thành

Nguồn: Internet eMail by Liên Thành chuyển

*Đăng ngày Thứ Ba, February 13, 2018
Ban Kỹ Thuật Khóa 10A-72/SQTB/ĐĐ, ĐĐ11/TĐ1ND, QLVNCH*